

Sygn. akt III Ca 1413/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Teresa Kołeczko - Waclawik (spr.)

Sędzia SO Andrzej Dyrda

SR (del.) Łukasz Malinowski

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 15 maja 2015r., sygn. akt I C 868/14

1. zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie 1 i 2 o tyle, że w miejsce zasadzonej w punkcie 1 kwoty 5311,85 zł zasądza kwotę 5870,61 zł (pięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt złotych i sześćdziesiąt jeden groszy),

b) w punkcie 3 o tyle, że w miejsce kwoty 1954,08 zł zasądza kwotę 2558,10 zł (dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt osiem złotych i dziesięć groszy);

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 1413/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim powołując podstawę z art. 822 § 1 k.c., art. 34 ust. 1 ustawy z 22.5.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, a także art. 361 k.c., zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda T. S. z żądanej kwoty 6304,51 zł. - kwotę 5311,85 zł z ustawowymi odsetkami od 28 sierpnia 2013r. oddalił powództwo w pozostałej części i orzekł o kosztach procesu.

Sąd I instancji ustalił, że poszkodowany w kolizji drogowej w dniu 12 lipca 2013r. S. M., przełał na powoda w dniu 25 lipca 2013r. swoją wierzytelność względem pozwanego z tytułu odszkodowania za szkodę w samochodzie. Powód wyliczył koszty naprawy samochodu na 7303,50 zł wyliczając je według cen części oryginalnych i pełnej wartości materiałów lakierniczych przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę na poziomie 95 zł. netto, wystawił w dniu 16 sierpnia 2013r. fakturę na kwotę 332,10 zł brutto za wypożyczenie samochodu przez okres 3 dni licząc 90 zł netto za jeden dzień oraz fakturę za parkowanie samochodu przez trzy dni licząc 25 zł za dobę. W dniu 25 września 2013r. wezwał pozwanego do zapłaty powyższej kwoty. Pozwany przyznał odszkodowanie w wysokości 1423,34 zł.

Na podstawie opinii biegłego sąd ustalił, że koszt naprawy samochodu przy przyjęciu wartości nowych oryginalnych części producenta i producenta części, materiału lakierniczego oraz stawki 90 zł. za roboczogodzinę wynosi 6406,09 zł. Przyjął technologiczny czas naprawy na 3 dni, a średni dzienny koszt najmu pojazdu na 90 zł. Za zbędne uznał parkowanie samochodu w warsztacie. Oceniał przy tym zgodnie z opinią biegłego, że uszkodzony reflektor można było naprawić przy użyciu części oryginalnej typu Q ponieważ posiada takie same walory estetyczne, użytkowe i techniczne jak część uszkodzona. Od części oznaczonej jako O różni się tylko tym, że część Q nie posiada oznaczenia producenta samochodu.

W apelacji, w zakresie oddalonego powództwa co do kwoty 558,76 zł powód zarzucił:

- naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. poprzez niewłaściwą ocenę dowodów, a w szczególności poprzez uznanie, iż szkoda w pojeździe poszkodowanego powinna zostać rozliczona w oparciu o ceny zamienników części, a dopiero w przypadku braku takich zamienników może zostać rozliczona w oparciu o ceny oryginalnych części zamiennych oraz naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie w treści uzasadnienia wyroku przyczyn, dla których sąd przyjął, że szkoda ma zostać rozliczona w oparciu o części nieoryginalne, a nie w oparciu o ceny części posiadających logo producenta marki pojazdu,

- naruszenie prawa materialnego tj. art. 363 k.c. poprzez zakwestionowanie możliwości wyboru przez poszkodowanego sposobu naprawienia szkody, a także poprzez uznanie, że użycie części oryginalnych do naprawy jest możliwe dopiero w przypadku braku zamienników takich części oraz naruszenie art. 415 k.c. poprzez uznanie, że powodowi należne jest odszkodowanie w mniejszej wysokości niż poniesiona szkoda.

Przedstawiając powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w odniesieniu do punktu 1 i zasądzenie od pozwanego w miejsce kwoty 5311,85 kwoty 5870,61 zł. oraz zasądzenie pełnych kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest uzasadniona.

Trafnie bowiem podnosi powód w apelacji, że w okolicznościach sprawy, poszkodowanemu przysługiwało uprawnienie do żądania naprawy samochodu przy użyciu części oryginalnych, a więc do żądania odszkodowania w wysokości kosztu naprawy uwzględniającej wartość takich właśnie części. Naprawa przy użyciu części oryginalnych prowadzi do najpełniejszego zrealizowania zasady przywrócenia uszkodzonego mienia do stanu poprzedniego zgodnie z zasadą wynikającą z regulacji art. 363 § 1 k.c.

W toku postępowania pozwany nie wykazał, by uszkodzony w samochodzie reflektor nie był oryginalny tzn. by nie pochodził od producenta marki samochodu. W tych okolicznościach, wobec braku odmiennej dyspozycji poszkodowanego, uzasadnione było przy ustalaniu kosztu naprawy uwzględnienie tego elementu jako części oryginalnej typu O a nie Q. Skorzystanie przez poszkodowanego z części alternatywnych przy naprawie pojazdu jest wyłącznie jego uprawnieniem, a z takiego uprawnienia poszkodowany nie skorzystał.

Wyliczona przez biegłego różnica między kosztem naprawy samochodu przy użyciu częściowo części nieoryginalnych Q, a kosztem naprawy przy użyciu wszystkich części oryginalnych oznaczonych jako O wynosi 558,76 zł. (opinia biegłego k. 73 i 111).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i orzekł jak w sentencji.

Konsekwencją zmiany orzeczenia w punktach 1 i 2 była zmiana orzeczenia o kosztach procesu. Powód wygrał sprawę w ponad 93%, a więc w przeważającej części, stąd na zasadzie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. należał mu się od pozwanego zwrot wszystkich kosztów. Na koszty te w postępowaniu przed sądem I instancji złożyły się opłata od pozwu, pokryte przez powoda koszty opinii biegłego w wysokości 1025,10 zł., wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1200 zł. obliczone na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.9.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013.490. ze zm.) oraz opłata od pełnomocnictwa. Na koszty postępowania odwoławczego złożyły się opłata od apelacji oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 90 zł. obliczone na podstawie § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 powołanego rozporządzenia.

SSO del. Łukasz Malinowski SSO Teresa Kołeczko-Waławik SSO Andrzej Dyrda